

یادداشت

هفت جنگ پایان نیافته و هزاران قربانی: واقعیت سیاست خارجی ترامپ

محسن شریف‌خدائی

تحلیل‌گروابط‌بین‌الملل

در صحنه پرتنش دیپلماسی جهانی، سخنرانی روز سه‌شنبه دونالد ترامپ در هشتادمین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد، نمایش کاملی از سبک و سیاق سیاست خارجی او بود: لحنی هجومی، ادعاهای گزاف و نادیده‌گرفتن حقوق سایر کشورها، رئیس‌جمهور ایالات متحده در سخنرانی ۵۷ دقیقه‌ای خود -بیش از سه برابر زمان رسمی- به موضوعاتی چون مهاجرت، انرژی‌های پاک، نقش و جایگاه سازمان ملل حمله کرد و آنها را «نیروهایی که بخش بزرگی از جهان آزاد را نابود می‌کنند» نامید؛ درحالی‌که هیچ اشاره‌ای به نسل‌کشی در غزه، فجایع انسانی در خاورمیانه و مشکلات جهانی نکرد. تعداد اندکی از کشورها از انتقادهای ترامپ در امان ماندند. او حتی متحدان اروپایی خود را به دلیل شناسایی نامدین دولت مستقل فلسطین خطاب قرار داد و به شهردار لندن شدیداً حمله کرد. در بخشی از سخانش، مدعی شد در دوران هشت‌ماهه ریاست‌جمهوری‌اش موفق شده هفت جنگ را در سراسر جهان خاتمه دهد و سازمان ملل را به بی‌تفاوتی و ناکامی متهم کرد: «متأسفانه، در همه موارد، سازمان ملل حتی سعی نکرد در هیچ‌یک از آنها کمکی کند».
ایسن ادعاها، به‌ویژه در بحبوحه بحران‌های انسانی و درگیری‌های مسلحانه در خاورمیانه و دیگر نقاط جهان، نیازمند واکاوی دقیق هستند. آیا واقعاً هفت جنگ پایان یافته‌اند؟ نقش ایالات متحده در این بحران‌ها چیست؟ و آیا ادعاهای ترامپ با واقعیت‌های میدانی سازگار است؟

جنگ‌های ادعایی؛ واقعیت یا مبالغه؟

۱. کامبوج – تایلند: درگیری‌های مرزی میان کامبوج و تایلند، به‌ویژه در اطراف معابد تاریخی مانند پرورپوها، سال‌هاست که با تنش‌های متناوب همراه بوده است. اگرچه آتش‌بس‌هایی با میانجیگری سازمان‌های منطقه‌ای برقرار شده، اما اختلافات ارضی هنوز حل‌فصل نشده‌اند و نیروهای نظامی دو کشور همچنان در حالت آمادهباش هستند. ادعای پایان کامل این مناقشه، با واقعیت‌های میدانی هم‌خوانی ندارد.
۲. کوزوو – صربستان: تنش‌های سیاسی و قومی میان کوزوو و صربستان همچنان ادامه دارد. مذاکرات تحت نظارت اتحادیه اروپا و آمریکا بارها به بن‌بست رسیده‌اند. درگیری‌های پراکنده در شمال کوزوو و تحریم‌های متقابل، نشان می‌دهند که هیچ توافق پایدار و قابل اجرایی حاصل نشده است. ادعای ترامپ درباره پایان این بحران، بیشتر جنبه تبلیغاتی دارد.
۳. جمهوری دموکراتیک کنگو – رواندا: درگیری‌های مرزی میان جمهوری دموکراتیک کنگو و رواندا، به‌ویژه در استان کیوو شمالی، همچنان یکی از بحران‌های مرزم آفریقااست. در مرکز این تنش‌ها، گروه شبه‌نظامی موسوم به جنبش ۲۳ مارس قرار دارد. اعضای این جنبش که عمدتاً از قوم توتسی هستند، مدعی‌اند دولت کنگو به تعهدات خود در توافق پایبند نبوده و به همین دلیل دوباره دست به خشونت‌ها زده‌اند. اگرچه مذاکراتی انجام شده، اما توافق‌ها بیشتر نمادین بوده‌اند و خشونت‌ها ادامه دارند. نقش ایالات متحده در این مناقشه نیز محدود و غیرمستقیم بوده و ادعای ترامپ درباره پایان آن، با واقعیت‌های میدانی همخوانی ندارد.

۴. هند – پاکستان: تنش‌های دیرینه میان هند و پاکستان، به‌ویژه بر سر منطقه کشمیر، بارها تا آستانه جنگ پیش رفته است. در سال‌های اخیر، تبادل آتش در خط کنترل مرزی حاد، مناقشه و حملات هوایی متقابل، وضعیت را بحرانی کرده بود. با این حال، برخلاف فضای سیاسی متشنج، فرماندهان نظامی دو کشور با برقراری کانال‌های ارتباطی مستقیم و توافقاتی امنیتی، مانع از گسترش جنگ تمام‌عیار شدند. نقش ارتش‌ها در مهار تنش‌ها، برخلاف مواضع سیاسی، نشان‌دهنده بلوغ راهبردی در مدیریت بحران بود. ادعای ترامپ درباره پایان این مناقشه، در حالی مطرح شد که آتش‌بس‌ها شکننده‌اند و هیچ توافق جامع و صلحی حاصل نشده است.

۵. مصر – لیبی: اختلاف بر سر احداث سد بزرگ «النهضه» بر رود نیل، یکی از پیچیده‌ترین مناقشات آبی در آفریقااست. مصر این سد را تهدیدی برای امنیت آبی خود می‌داند، درحالی‌که لیبیوی آن را نماد توسعه ملی می‌عرفی می‌کند. مذاکرات سه‌جانبه میان مصر، لیبیوی و سودان بارها بی‌نتیجه مانده‌اند. آمریکا نقش محدودی در میانجیگری داشته و هیچ توافق پایدار و قابل اجرایی حاصل نشده است.

۶. ارمنستان – آذربایجان: درگیری‌های نظامی میان ارمنستان و آذربایجان بر سر منطقه قره‌باغ هرچند با پیروزی آذربایجان در سال ۲۰۲۳ به پایان رسیده، اما توافقاتی‌های صورت‌گرفته بیشتر تحت فشار روسیه و ترکیه بوده و نقش آمریکا از آنها حاشیه‌ای بوده است. بازگشت تنش‌ها در مرزها و جابه‌جایی جمعیت، نشان می‌دهد که صلحی پایدار هنوز در دسترس نیست.

۷. اسرائیل – ایران: تنش‌های میان اسرائیل و ایران، به‌ویژه در حوزه امنیت منطقه‌ای و برنامه هسته‌ای، نه‌تنها کاهش نیافته، بلکه وارد مرحله‌ای خطرناک‌تر شده‌اند. تجاوز اسرائیل به خاک ایران و حملات به مراکز و تأسیسات نظامی و تروو دانشمندان هسته‌ای، فرماندهان نظامی و مردم بی‌گناه که با حمایت آمریکا انجام شد، پاسخ‌های متقابل ایران، از جمله حملات سایبری و موشکی، سطح جدیدی از بی‌ثباتی را در منطقه رقم زد. این اقدامات نه‌تنها پایان جنگ نبودند، بلکه موجب گسترش دامنه درگیری‌ها و ادامه تجاوزات اسرائیل به خاک سوریه و قطر شدند.

نسل‌کشی در غزه؛ سکوت و حمایت یک‌جانبه آمریکا

در همین حال، بیش از ۶۵ هزار نفر از مردم غزه -که اغلب آنها زنان و کودکان بی‌گناه بودند- در نتیجه حملات اسرائیل کشته شدند. زیرساخت‌ها، بیمارستان‌ها و مدارس ویران شد و میلیون‌ها نفر بی‌خانمان و آواره شدند. ترامپ با چشم‌پوشی از این فاجعه انسانی و حمایت از جنبه آجرائی، نه‌تنها مانع پایان خشونت‌ها نشد، بلکه به گسترش بحران انسانی و بی‌ثباتی منطقه کمک کرد است.

شناسایی فلسطین توسط کشورهای غربی و واکنش ترامپ

در روزهای اخیر، کشورهای غربی از جمله بریتانیا، فرانسه، پرتغال، کانادا، استرالیا، سوئد، ایرلند، اتریش و برخی دیگر اقدام به شناسایی نامدین دولت مستقل فلسطین کردند. این اقدام دیپلماتیک می‌تواند گامی مهم در احقاق حقوق فلسطینیان در آینده باشد، اما ترامپ آن را نادیده گرفت و با لحنی تسمخ‌رآمیز رد کرد.

تلاش برای دریافت جایزه صلح نوبل؛ واقعیت یا نمایش دیپلماتیک؟

در حاشیه ادعاهای ترامپ درباره پایان هفت جنگ، او بارها به طور ضمنی و آشکار خود را شایسته دریافت جایزه صلح نوبل معرفی کرده است. این تلاش‌ها که از زمان توافقاتی محدود میان اسرائیل و برخی کشورهای عربی آغاز شد، سخنرانی اخیر او نیز بازتاب یافت. ترامپ با برجسته‌سازی نقش خود در کاهش تنش‌های جهانی، به‌ویژه در خاورمیانه، سعی دارد چهره‌ای صلح‌طلب از خود ارائه دهد، درحالی‌که هم‌زمان از اقدامات نظامی اسرائیل حمایت می‌کند و از فجایع انسانی در غزه چشم‌پوشی کرده است.

این تناقض میان ادعای صلح‌طلبی و حمایت از خشونت‌های منطقه‌ای، پرسش‌هایی جدی درباره اعتبار چنین تلاش‌هایی برای دریافت جایزه صلح نوبل ایجاد کرده است. منتقدان معتقدند این رویکرد بیش از آنکه مبتنی بر دستاوردهای واقعی باشد، بخشی از نمایش دیپلماتیک و تبلیغاتی سیاست خارجی ترامپ است. درحالی‌که هزاران غیرنظامی در جنگ‌های منطقه‌ای قربانی شده‌اند، تمرکز بر دریافت جایزه‌ای نمادین، بیش از آنکه نشان‌دهنده تعهد به صلح باشد، بازتابی از سیاست‌ورزی مبتنی بر خودشیفتگی، خودنمایی و تصویرسازی است.

شرق: ترامپ و اردوغان پس از شش سال در کاخ سفید دیدار کردند؛ دیداری دوساعته که نخستین ملاقات رسمی از زمان سفر ۲۰۱۹ اردوغان به کاخ سفید بود. ترامپ پیش از مذاکرات به خبرنگاران گفت: «او به چیزهایی نیاز دارد و ما هم به چیزهایی نیاز داریم، به نتیجه خواهیم رسید. تا پایان روز بیشتر خواهید دانست». اشاره او به اختلافی دیرینه بود: اخراج ترکیه از برنامه تحویل جنگنده‌های اف-۳۵ در سال ۲۰۱۹ پس از خرید سامانه دفاعی روسی اس-۴۰۰، اقدامی که واشنگتن آن را تهدیدی برای امنیت پیشرفته‌ترین جنگنده ناتو دانست. پس از پایان دیدار، ترامپ نشست را «خوب» توصیف کرد اما جزئیات کمی داد. اردوغان در گفت‌وگو با رسانه‌های ترک، فضا را «سازنده و رو به جلو» خواند و تأکید کرد که ترامپ نیازهای مشروع دفاعی ترکیه را درک کرده است. او گفت: «میداوریم این گفت‌وگو آغازی برای فصل تازه‌ای در مشارکت راهبردی باشد». اردوغان از پیش روشن کرده بود که لغو تعلیق اف-۳۵ اولویت اصلی اوست. او در مصاحبه‌ای با فاکس‌نیوز پیش از سفر، ممنوعیت آمریکا را «ناسازگار با روح شراکت راهبردی» دانسته بود: «ما از آغاز عضو این برنامه بوده‌ایم و همه تعهدات خود را انجام داده‌ایم. وقت آن است این اشتباه اصلاح شود».

سایه روسیه بر روابط

در کنار موضوع اف-۳۵، تجارت انرژی ترکیه با روسیه نیز محور فشار ترامپ بود. از اوایل ۲۰۲۳ ترکیه بیش از ۹۰ میلیارد دلار نفت گاز و زغال‌سنگ از روسیه خریداری کرده و سومین خریدار بزرگ سوخت فسیلی روسیه پس از چین و هند است. ترامپ گفت: «بهترین کاری که می‌تواند بکند این است که نفت و گاز از روسیه نخرد». او افزود: اردوغان نزد هر دو طرف جنگ اوکراین احترام دارد و می‌تواند «نقشی بزرگ» در پیشبرد صلح ایفا کند. اردوغان طی جنگ اوکراین، روابط هم‌زمان با مسکو و کی‌یف را حفظ کرده و در آغاز جنگ، با میانجیگری در توافق صادرات غلات دریای سیاه، ستایش بین‌المللی برانگیخت. ترامپ هم‌زمان اردوغان را «رهبر محترم نزد پوتین و زلنسکی» معرفی کرد و بر نقش بالقوه او در آینده جنگ تأکید گذاشت.

اردوغان در بازگشت از واشنگتن گفت دیدار، پیشرفت‌های «معناداری» در مسائل دوجانبه و منطقه‌ای رقم زده است. او

باوجود گفت‌وگوهای مثبت ترامپ و اردوغان، تحریم‌ها و سرنوشت جنگنده‌ها همچنان در ابهام باقی ماند

اردوغان درروّیای اف-۳۵

دونالد ترامپ و رجب طیب اردوغان در کاخ سفید، ۲۰۱۹

از هدف ۱۰۰ میلیارد دلاری تجارت دوجانبه و لزوم بازنگری در تعرفه‌های گمرکی سخن گفت. ترکیه همچنین اعلام کرد شرکت هواپیمایی ملی این کشور سفارش خرید ۷۵ فروند بوئینگ ۷۸۷ و مذاکره برای ۱۵۰ فروند ۷۳۷ مکس را نهایی کرده است. ترامپ نیز ابراز امیدواری کرد ترکیه با درخواست آمریکا برای توقف خرید نفت از روسیه موافقت کند. در مقابل، ترکیه خبر از اعضای یادداشت تفاهم همکاری هسته‌ای غیرنظامی با آمریکا داد؛ اقدامی که نشان می‌دهد هر دو کشور به دنبال متنوع‌سازی ابعاد شراکت راهبردی هستند. کرملین هم در واکنش اعلام کرد همکاری روسیه و ترکیه همچنان ادامه خواهد داشت.

سرنوشت مبهم تحریم‌ها و جنگنده‌ها

تحریم‌های آمریکا علیه ترکیه از سال ۲۰۲۰، به دلیل خرید اس-۴۰۰ روسی، مانع دسترسی این کشور به اف-۳۵ شد. ترامپ پیش و پس از نشست کاخ سفید، احتمال رفع این تحریم‌ها را مطرح کرد اما تصمیم نهایی اعلام نشد. در نتیجه، همچنان تردیدها درباره بازگشت ترکیه به برنامه اف-۳۵ و لغو تحریم‌ها باقی است. آنکارا در سال‌های اخیر به توسعه جنگنده بومی و گزینه‌هایی مانند یوروفایتر روی آورده است. موضوع جنگ غزه نیز در دستور کار دیدار بود. اردوغان پس از نشست گفت با ترامپ درباره آتش‌بس و راهکار «دو دولتی» برای صلح پایدار در فلسطین به تفاهم رسیده است. او بار دیگر حملات اسرائیل در غزه را «نسل‌کشی» خواند و خواستار پایان حمایت‌های واشنگتن از دولت نتانیاهو شد. ترامپ در نشست خبری ترجیح داد از ورود مستقیم به این موضوع پرهیز کند.

اسما منابع ترکیه‌ای گفتند بحث‌های مفصلی درباره غزه صورت گرفته است. هر دو رهبر همچنین اوضاع سوریه پس از سقوط بشار اسد در اواخر ۲۰۲۴ را بررسی کردند. ترامپ نقش اردوغان در شکل‌دهی به وضعیت جدید را «تعیین‌کننده» خواند و گفت: «او مسئولیت بزرگی بر دوش دارد؛ موفقیت در پایان‌دادن به دوران گذشته سوریه دستاوردی بزرگ است». اکنون آمریکا و ترکیه برای بازسازی و مقابله با بقایای گروه‌های افراطی در شمال سوریه همکاری می‌کنند.

بازتعریف روابط راهبردی

تحلیلگران معتقدند تغییر لحن دو طرف نشانه‌ای از بازتنظیم روابط پس از سال‌ها تنش است. دیدار مفصل

ترامپ و اردوغان در دفتر بیضی، خود پیامی بود به متحدان و رقبای ناتو که واشنگتن و آنکارا بار دیگر به دنبال یافتن نقاط مشترک هستند. پس از دوره سردی روابط در دولت بایدن، آنکارا حالا می‌کوشد از روابط شخصی اردوغان با ترامپ برای گشودن پرونده‌های پرتنش دفاعی و تجاری استفاده کند. کارشناسان روابط بین‌الملل معتقدند دیدار ترامپ و اردوغان بیش از آنکه صرفاً یک گفت‌وگوی دوجانبه باشد، نشانه‌ای از تغییر موازنه‌ها در درون ناتو است. ترکیه به عنوان دومین ارتش بزرگ این پیمان، طی سال‌های گذشته بارها مسیر مستقل‌تری را در پیش گرفته است: از خرید سامانه روسی تا مواضع تند در قبال اسرائیل و حمایت آشکار از گروه‌های مخالف غربی در منطقه. به همین دلیل، بازگشت ترکیه به پروژه اف-۳۵ اگر عملی شود، نه‌تنها نشانه‌ای از کاهش تنش با واشنگتن است، بلکه می‌تواند معادلات قدرت هوایی ناتو را نیز دگرگون کند.

از سوی دیگر، تمایل آمریکا به بستن قراردادهای بزرگ تجاری و فروش هواپیماهای بوئینگ به ترکیه یادآور این واقعیت است که روابط امنیتی و اقتصادی در هم تنیده‌اند. ترکیه با جمعیت جوان و اقتصاد در حال رشد، برای آمریکا بازاری مهم به شمار می‌رود. این موضوع به اردوغان امکان می‌دهد با استفاده از نفوذ شخصی بر ترامپ، امتیازهای بیشتری به دست آورد. تحلیلگران همچنین یادآور می‌شوند که فشار ترامپ بر توقف خرید انرژی از روسیه، اگرچه در کوتاه‌مدت دشوار است، اما می‌تواند زمینه‌ساز بازتعریف سیاست انرژی ترکیه و حتی تقویت همکاری با آمریکا و اروپا در حوزه گاز مدیترانه شرقی باشد.

ترامپ در آستانه دیدار با نخست‌وزیر اسرائیل با انضمام کرانه باختری مخالفت کرد

دوراهی نتانیاهو در نیویورک

-سرزمین تاریخی ما- فقط بر عهده مردم یهود است». او افزود: «هیچ نهاد بین‌المللی حتی اگر دوست بزرگ و عزیز ما باشد، نمی‌تواند به ما دیکته کند یا سرزمین خود چه کنیم». یوسی داکان، رئیس شورای منطقه‌ای سامره نیز از نتانیاهو خواست موضع ترمپ را نادیده بگیرد. او گفت: «یک دولت آمریکایی دوست دولتی نیست که به‌جای ما حاکمیت یا ساخت‌وساز را تحمیل کند، بلکه دولتی است که می‌توان با آن هم توافق داشت و هم اختلاف‌نظر». داکان افزود: «مسئولیت بر دوش نتانیاهو است. او نخست‌وزیر است، کسی که ما انتخاب کرده‌ایم. او باید در سازمان ملل اعلام کند این سرزمین ماست؛ کاری را انجام می‌دهم که برای بقای اسرائیل پس از هفتم اکتبر حیاتی است و حاکمیت کامل را در یهودا و سامره اعمال می‌کنم. اکثریت مردم این را می‌خواهند و کوتاه نخواهند آمد». شهرک‌های اسرائیلی از زمان جنگ ۱۹۶۷ تاکنون رشد چشمگیری داشته‌اند. امروز حدود ۷۰۰ هزار شهرک‌نشین اسرائیلی در میان ۲.۷ میلیون فلسطینی در کرانه باختری و قدس شرقی زندگی می‌کنند؛ منطقه‌ای که اسرائیل بخش شرقی آن را ضمیمه کرده اما این اقدام از سوی اغلب کشورها به رسمیت شناخته نشده است. طرح موسوم به «EI» که در آگوست گذشته تأیید نهایی گرفت، بخش‌های اشغالی را به دو نیم تقسیم کرده و عملاً کرانه باختری را از قدس شرقی جدا می‌کند. این طرح که به‌شدت محکوم شده، مانع مهمی برای تشکیل کشور فلسطینی محسوب می‌شود. بیشتر کشورهای جهان شهرک‌سازی‌های اسرائیلی را براساس قوانین بین‌المللی غیرقانونی می‌دانند. درحالی‌که اسرائیل با استناد به پیوندهای تاریخی و کتاب مقدس و نیز ضرورت‌های امنیتی، این برداشت را رد می‌کند. اسمورتیچ، وزیر دارایی، در همین زمینه گفته بود: «کشور فلسطین از روی میز پاک شده است». در کنار همه این تنش‌ها، جنگ غزه همچنان ادامه دارد. این درگیری پس از یورش مرگ‌بار حماس در ۲۰۲۳ آغاز شد؛ حمله‌ای که به کشته‌شدن هزارو ۲۰۰ نفر در اسرائیل، عمدتاً غیرنظامی، منجر شد. در مقابل، بیش از ۶۵ هزار فلسطینی و مسلمان ارائه داده بود، گفت‌وگو داشته باشد. استیو وینکاف، فرستاده ویژه آمریکا، پس از این غربت اعلام کرد انتظار دارد «پیشرفتی بزرگ» در مذاکرات حاصل شود؛ مذاکراتی که هدف آن پایان جنگ در غزه و ایجاد ساختاری تازه برای اداره این منطقه به‌جای حماس است. در همین حال، گمانه‌زنی‌های گسترده‌ای در اسرائیل و دیگر کشورها درباره واکنش احتمالی نتانیاهو به موج شناسایی فلسطین از سوی بریتانیا، استرالیا، فرانسه، کانادا و پرتغال در جریان است. مقام‌های اسرائیلی گفته‌اند هر اقدامی از سوی نتانیاهو نخست باید با ترامپ هماهنگ شود.

تحلیلگران گزینه‌هایی مانند الحاق کامل کرانه باختری، الحاق بخش‌هایی کوچک‌تر

نظیر نوار مرزی با اردن یا حتی بستن کنسولگری‌های بریتانیا، فرانسه و دیگر کشورها

در قدس شرقی را مطرح کرده‌اند. هفته گذشته مقام‌های بریتانیایی ابراز نگرانی کردند که ترامپ ممکن است در واکنش به این تصمیمات اروپایی، کنترل اسرائیل بر شهرک‌های واقع در کرانه باختری را به رسمیت بشناسد، اما رهبران عرب و اروپایی به راه‌اندازی کارزارزای فشرده تلاش کردند او را از چنین اقدامی بازدارند. فیصل بن‌فرحان، وزیر خارجه عربستان، هشدار داد هرگونه الحاق، پیامدهای خطرناکی خواهد داشت و افزود ترامپ این هشدار را «به‌خوبی درک کرده است».

آگهی فقدان مدرک تحصیلی

اینجناب سحر بهرامی فرزند عزیزالله به شماره شناسنامه ۷۰۹۰ صادره از

تهران در مقطع کارشناسی در رشته معماری-مرمت بافت و ابنیه تاریخی صادره

از واحد دانشگاهی علمی کاربردی برج آوران مفقود گردیده و فاقد اعتبار

می باشد. از باینده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه برج آوران به نشانی:

ولنجک، میدان دانشجو، بلوار دانشجو، میدان یاسمن، خیابان عدالت، جنب دادگاه خانواده و یا کد پستی ۱۹۸۴۸۴۱۱۳۳ ارسال نماید.

مدرک تحصیلی اینجناب **انسیه حربی** فرزند حسین جان باکدملی

۰۵۶۳۸۵۱۱۰ درمقطع کارشناسی رشته پرستاری صادره از: دانشگاه

علوم پزشکی بوشهر به شماره دب/۲۰/۷۷۵۶/۲۰۱/و تاریخ۱۳۷۴/۱۲/۱۲

مفقود گردیده است. از باینده تقاضا می گردد اصل مدرک را به دانشگاه

علوم پزشکی بوشهر به آدرس بوشهر، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات

بهداشتی و درمانی بوشهر تحویل دهد.

مفقودی برگ سبز خودرو

برگ سبز خودرو پوژو ۲۰۰۸ به نام **ابراهیم صفزر اده فرزند میرزاعلی**

به شماره ملی ۳۷۸۱۹۲۴۳۶ ،رنگ سفید مدل ۱۳۹۸

شماره پلاک ۸۷/ایران ۶۹۵۵۱۹ به

شماره شاسی: NAAG۱C۳۰KD۰۳۱۲۷۵

و شماره موتور: ۱۰FJCE۳۸۰۵۵۶

از تاریخ۱۳۹۷/۳/۲۰ مفقود شده وفاقد اعتبار است.

یادداشت

خودنمایی بین‌المللی به سبک اروپایی

علی‌کیا: هفته پیش امانوئل مکرورن در

مجمع عمومی سازمان ملل بار دیگر بر راه‌حل دوکشوری برای منازعه اسرائیل و فلسطین تأکید و فرانسه را به عنوان حامی صلح معرفی کرد. این اقدام، همان‌طور که تحلیلگران می‌گویند، بیشتر شبیه یک جشن دیپلماتیک و خودنمایی بین‌المللی است تا یک تغییر واقعی در وضعیت میدان. راه‌حل دوکشوری در ظاهر وعده تشکیل دو کشور مستقل اسرائیل و فلسطین در کنار هم و بر پایه مرزهای ۱۹۶۷ را می‌دهد؛ چارچوبی که می‌تواند عدالت، امنیت و صلح را برای هر دو طرف به ارمغان بیاورد. اما تجربه چند دهه گذشته نشان داده که تحقق این هدف، پیچیده‌تر و دشوارتر از آن چیزی است که در سخنرانی‌ها و بیانه‌های رسمی مطرح می‌شود. اسرائیل با گسترش شهرک‌ها در کرانه باختری، محدودکردن حاکمیت فلسطینی‌ها و اصرار بر ایده «اسرائیل بزرگ»، عملاً امکان تشکیل یک کشور فلسطینی پیوسته و مستقل را از بین برده است. شهرک‌ها زمین‌های راه‌حل دوکشوری را تکه‌تکه کرده و فرصت‌های واقعی مذاکره و اجرایی صلح را کاهش داده‌اند.

از سوی دیگر، حاکمیت داخلی فلسطینی‌ها، به‌ویژه اختلافات میان فتح و حماس و کنترل محدود غزه و بخش‌هایی از کرانه باختری، روند شکل‌گیری نهادی قوی برای کشور مستقل فلسطین را دشوار می‌کند. این عوامل باعث شده فاصله میان وعده‌ها و واقعیت میدانی به حدی برسد که امید به اجرای کامل راه‌حل دوکشوری کمرنگ شود.

حمایت مداوم آمریکا و سکوت نسبی اروپا، نه‌تنها هزینه‌های نقض تعهدات بین‌المللی را کاهش داده، بلکه امنیت اسرائیل را در برابر فشارهای جهانی تضمین کرده است. حتی دولت‌های اروپایی که در ظاهر از راه‌حل دوکشوری دفاع می‌کنند، در پشت صحنه بیشتر به دنبال کنترل افکار عمومی داخلی و مدیریت فضای سیاسی هستند تا اجرای واقعی صلح.

در نتیجه، راه‌حل دوکشوری بیش از آنکه یک مسیر عملی برای پایان‌دادن به دهه‌ها منازعه باشد، به ابزاری سیاسی و نمادین بدل شده است. این وضعیت نشان می‌دهد نه‌تنها اختلافات میدانی، بلکه مصالح قدرت‌های بین‌المللی و سیاست‌های داخلی کشورها باور به امکان تحقق راه‌حل دوکشوری را کاهش داده است. حتی کشورهایی که به‌ظاهر حامی صلح‌اند، بیشتر به دنبال نجات سیاسی داخلی و مشروعیت دیپلماتیک خود هستند تا تحقق عملی راه‌حل. به بیان دیگر، «راه‌حل دوکشوری» بیش از آنکه یک برنامه عملی و واقعی برای پایان منازعه باشد، به یک نشانه صلح آرمانی و دیپلماتیک تبدیل شده است.

راه‌حل دوکشوری همچنان چارچوب رسمی مورد پذیرش جامعه جهانی است، ولی واقعیت‌های سیاسی و میدانی نشان می‌دهد اجرای کامل آن در آینده نزدیک بعید است. این ابزار بیشتر جنبه نمادین دارد و به کشورها اجازه می‌دهد نماینده صلح و عدالت جهانی، به نظر برسند، بدون آنکه در عمل تغییری اساسی ایجاد کنند.

آگهی فقدان سند مالکیت

جواد شکرى احمدچالى با ارائه ۲ برگ استشهادهیه المثنى

که در دفترخانه ۳۶۸ بابل تصدیق امضا شده و طى درخواست

۰۳۱۲۹۰۰۴۰۴۲۱۷۱۰۰۶/۱۶ مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۱۴ اعلام نمود **سند**

مالکیت ششدانگ پلاک ۳۱۹۰ فرعى از ۵۳ - اصلى بخش یازده

بابل که چهار سهم مشاع از سیزده سهم ششدانگ عرصه آن وقف

(ثلث باقى) مى باشد با شماره چاپى ۷۵۹۷۰۰ سرى ج سال ۹۳

ذیل ثبت ۱۷۴۴۹ صفحه ۴۷ دفتر جلد ۱۲۴ - بنام آقای جواد

شکرى احمدچالى صادر و تسلیم گردیده بود در اثر جالبجايى مفقود

گردیده است. لذا در اجراء ماده ۱۲۰- اصلاحى آیین نامه قانون

ثبت و تبصره های ذیل آن در صورتی که تا ۱۰ روز تا انتشار آگهی

اعتراضی نرسیده یا در صورت اعتراض اصل سند مالکیت یا سند

معامله ارائه نشده باشد، نسبت به صدور سند المثنى اقدام خواهد

شد.ضمناً برابر اسناد رهنى ۶۲۸۹ و ۶۲۹۰ و ۶۲۴۵ و ۶۲۴۶ و ۶۲۴۷ در

رهن بانک ملت مى باشد.

م.الف. ۰۵۶۳۳

تاریخ انتشار: ۰۷/۰۵/۱۴۰۴

سید مهدی حسینی کرمی - رئیس اداره ثبت اسناد و املاک بابل

رونوشت: به ستاد اجرایی فرمان امام (ره) جهت استحضار ۳۸۲۶